

РОБОТИ ЧЛЕНІВ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА НДІ ПЗІР НАПрН УКРАЇНИ

УДК 346.2:347.725:347

Ю. В. СИДОРЕНКО,
*студентка 9 групи 4 курсу ІПКОП
України Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого*

ПРАВА АКЦІОНЕРІВ ЩОДО ОДЕРЖАННЯ ІНФОРМАЦІЇ В КОРПОРАТИВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДАХ

У статті досліджуються правові питання участі акціонерів в управлінні корпоративними інвестиційними фондами крізь призму розкриття акціонерними товариствами, компаніями з управління активами інформації про їх діяльність.

Ключові слова: корпоративний інвестиційний фонд, компанія з управління активами, акціонерне товариство, корпоративне управління, акціонер, права акціонерів, право на інформацію.

Постановка проблеми. На даному етапі розвитку наша країна стоїть на порозі європейської інтеграції. 27 червня 2014 р. було підписано економічну частину угоди про асоціацію України з ЄС. Що стосується фондового ринку, вона містить принципи співробітництва між Україною, ЄС та його державами-членами у низці секторів економіки України та напрямів реалізації державної галузевої політики. Наприклад, у ст. 127 передбачається, що кожна сторона докладатиме необхідних зусиль для забезпечення впровадження міжнародних стандартів регулювання та нагляду у сфері фінансових послуг та для боротьби з ухиленням від сплати податків на всій її території, зокрема «Цілі та принципи регулювання обігу цінних паперів» Міжнародної організації комісій з цінних паперів, «Основні принципи ефективного банківського нагляду» Базельського комітету [1].

Важливо зазначити, що українська держава відносно молода та є нащадком планової економіки. І незважаючи на те, що з отриманням незалежності відбувся перехід до форми економічної організації, при якій координація дій здійснюється на основі взаємодії на ринках вільних приватних виробників і вільних індивідуальних споживачів, у нашій державі все ще не склалася так звана «культура взаємовідносин» у ринковій економіці.

Одним із актуальних питань на інвестиційному ринку та в корпоративних відносинах є проблема участі акціонерів в управлінні корпоративними інвестиційними фондами, що усвідомлюється законодавцем та закріплюється в українському законодавстві, а от щодо практичного впровадження конкретних положень існують певні труднощі.

Аналіз останніх публікацій та досліджень. Питання щодо обсягу та реалізації складових частин корпоративного права досліджувались багатьма науковцями: А. А. Васильєвою, А. А. Долинською, І. В. Жилінковою, Ю. М. Жорнокуєм, О. Р. Кібенко, І. В. Спасибо-Фатєєвою, І. Б. Саракун та ін. Також значну увагу загалом сфері

правового регулювання господарської діяльності зі спільного інвестування приділено О. В. Гарагоничем, Ю. М. Бисагою, О. Ю. Кампі, Д. М. Беловим. Окрім цього, порівняльно-правове регулювання ринку цінних паперів та інвестиційних фондів у Європейському Союзі та Україні здійснювали такі вчені, як Ю. В. Безручко, О. М. Вінник, М. О. Глотов, О. В. Кологойда. Однак, на нашу думку, у сучасних умовах саме поінформованість акціонерів є одним із вирішальних елементів для прийняття рішень з реалізації інших прав у акціонерних товариствах (далі – АТ), і тому саме інформаційні відносини за участю акціонерів та акціонерного товариства потребують додаткового дослідження.

Метою дослідження є аналіз інформаційних відносин у корпоративних інвестиційних фондах, у яких найбільш гостро постає названа проблема у зв'язку з особливостями відсторонення акціонерів від управління, при якому правомочність на одержання інформації має пріоритетне значення серед інших правомочностей у суб'єктивному корпоративному праві.

Виклад основного матеріалу. Якщо взяти рівень регулювання діяльності корпоративних організацій та інвестування, то виникають практичні проблеми щодо реалізації суб'єктивних прав акціонерів у частині такої складової, як право на інформацію. Опрацьований матеріал під час вирішення обговорюваного питання дає можливість стверджувати, що вимоги нормативно-правових актів у сфері надання та оприлюднення інформації, необхідної потенційним акціонерам для того, щоб вони мали можливість прийняти виважене, обгрунтоване, продумане і відповідальне інвестиційне рішення, досить часто ігноруються взагалі чи виконуються вибірково. Надалі пропонуємо більш детально розглянути окреслену проблему.

Важливо зазначити думку Ю. М. Жорнокуя, який висловлює позицію стосовно розгляду суб'єктивного корпоративного права як єдиного цілого з можливістю поділу його на «елементарні» частки – правомочності, тому, аналізуючи способи реалізації суб'єктивного корпоративного права, в першу чергу необхідно говорити про можливість реалізації правомочності [2, с. 130–136]. До способів реалізації корпоративного права, на думку І. Б. Саракун, необхідно віднести (право акціонерів брати участь в управлінні товариством, здійснення права на отримання частки доходу (дивідендів) товариства, здійснення права на вихід із товариства в установленому порядку, право на отримання частки активів за умови його ліквідації) в тому числі здійснення учасником права отримувати інформацію про діяльність товариства. І саме в реалізації цієї суб'єктивної корпоративної правомочності існують певні проблеми в чинному національному законодавстві.

Сутність розкриття інформації корпоративними інвестиційними фондами (далі – КІФ) полягає в забезпеченні доступу зацікавлених осіб, у тому числі акціонерів, до повної, достовірної інформації про виробничо-господарську діяльність компанії з управління активами (далі – КУА), оскільки це є потужним інструментом впливу та захисту прав інвесторів. Гостроту проблеми ілюструє аналіз правозастосовної практики, проведений О. В. Кологойдою. У своїй роботі вона наголошує, що основними видами порушень, за які застосовується адміністративно-господарський штраф щодо емітентів, є нерозміщення, розміщення не в повному обсязі та/або розміщення недостовірної інформації в загальнодоступній інформаційній базі даних Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (далі – НКЦПФР) про ринок цінних

паперів відповідно до статей 39, 40, 41 Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» [3, с. 78].

Крім того, важливо звернути увагу на думку А. Сахнацького, який наполягає на тому, що санкції за ненадання інформації акціонеру несумісні з вартістю акціонерних товариств. Науковець зазначає, і з ним важко не погодитись, що в Україні чимало акціонерних товариств, яким простіше заплатити штраф у розмірі до 17 000 грн за ненадання інформації акціонеру, ніж надати її. Також у разі оскарження постанов НКЦПФР про накладення санкцій процес накладення санкції на АТ та процес їхнього стягнення в судовому порядку загалом може розтягнутися на два і більше років. Тим часом акціонер, не отримавши затребуваних документів, може опинитися в ситуації, коли він не може до отримання цих документів оскаржити договори, рішення акціонерного товариства [4, с. 149]. С. Кравченко також виділяє важливість інформування не тільки акціонерів, а й широкого загалу про напрями діяльності товариства, в чому має бути зацікавлене саме АТ, яке прагне бути знаним на відповідному сегменті ринку. Адже це є необхідною умовою для прийняття рішення особами про купівлю акцій цього товариства, оскільки інвестори (особи, що мають намір купити акції додаткових випусків) повинні знати, в який бізнес вкладатимуть кошти [5, с. 112].

Таким чином, у законодавстві, що підтверджується в наукових джерелах, закріплена необхідність створення та регулювання діяльнісної системи надання інформації корпоративними інвестиційними фондами, в першу чергу, для забезпечення можливості доступу зацікавлених осіб, у тому числі акціонерів, до повної, достовірної інформації про виробничо-господарську діяльність КУА, так і для створення можливості опосередкованого регулювання діяльності компаній через прозору систему звітів, що повинно слугувати ще однією підставою законослухняності КУА та як наслідок, зменшення чисельних правопорушень у даній сфері.

Автором було проведено детальний аналіз декількох веб-сайтів КУА та офіційного сайту НКЦПФР, на яких розміщують інформацію щодо відповідності змісту інформації, яка реально надається компаніями, з визначеними законодавцем нормативами, насамперед щодо активів КІФ. Це сайти Української асоціації інвестиційного бізнесу (далі – УАІБ); Агентства з розвитку інфраструктури фондового ринку України (далі – АРІФРУ), офіційні веб-сайти компаній, на яких вони зобов'язані розміщувати інформацію, що підлягає оприлюдненню, згідно з чинним законодавством. Такі обов'язки передбачені розд. 5 Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок»; ч. 3 ст. 78 Закону України «Про акціонерні товариства»; Положенням про порядок складання та розкриття інформації компаніями з управління активами та особами, що здійснюють управління активами недержавних пенсійних фондів, та подання відповідних документів до НКЦПФР, затверджене рішенням НКЦПФР (далі – Положення) [6].

Так, наприклад, розглянемо подання інформації АТ «Закритий не диверсифікований корпоративний інвестиційний фонд “ІТТ-Капітал II”». Згідно з Положенням до регулярної інформації належить довідка про вартість чистих активів, що надається відповідно до додатка 5, у якому перелічені обов'язкові до висвітлення позиції. На офіційному сайті компанії надана відповідна довідка, але в ній не прописані всі положення зазначеного вище додатка. Зокрема, не наведена підстава виникнення дебіторської заборгованості, а на офіційному сайті АРІФРУ взагалі не висвітлено такої

позиції, як дебіторська заборгованість. Крім того, на сайті АРІФРУ інформація щодо вартості чистих активів емітента наведена у невідповідності з формою, визначеною Положенням. Також важливо звернути увагу на те, що на АРІФРУ інформація востаннє подавалася ще в 2011 р., а згідно із законодавством регулярна річна інформація повинна наводитися кожного року, не пізніше 1 березня наступного за звітним року. Повертаючись до форми надання інформації, зауважимо, що на офіційному веб-сайті КУА «ІТТ-Менеджмент» (інформація про корпоративний інвестиційний фонд «ІТТ-Капітал II») у розділі «Офіційні звіти 2012» у формі документа, передбаченого законодавством, щорічна інформація про результати діяльності та розрахунок вартості чистих активів наведена відповідно лише за 2012 р. Звітність же за 2013 р. надана у формі діаграм, що, по-перше, не відповідає формі надання інформації, визначеній законодавцем, а по-друге, ускладнює її сприйняття та розуміння, а також можливість адекватного порівняння з показниками за попередній звітний рік цього ж фонду чи інших фондів.

Далі аналізуємо оприлюднення інформації публічним АТ «Корпоративний інвестиційний фонд не диверсифікованого виду закритого типу “ІТТ-Фінанс”». Необхідно підкреслити, що на офіційному веб-сайті КУА «ІТТ-Менеджмент», в управлінні якої перебуває даний публічний фонд, надана вся інформація, яка підлягає оприлюдненню, відповідно до законодавства. Проте згідно з п. 1 розд. V Положення оприлюднення інформації здійснюється шляхом розміщення щорічної інформації про результати діяльності та розрахунок вартості чистих активів ІСІ у загальнодоступній інформаційній базі даних НКЦПРФ та на власному веб-сайті Компанії (у разі публічного розміщення цінних паперів ІСІ). Саме установа АРІФРУ є уповноваженою особою з розкриття інформації емітентами цінних паперів у stockmarket.gov.ua, але на даному сайті востаннє емітент здійснював розміщення ще в 2011 р., надаючи регулярну інформацію за 2010 р.

Для надання можливості простежити закономірність розглянемо також звітність публічного АТ «Корпоративний інвестиційний фонд не диверсифікованого виду закритого типу “ІТТ-Нерухомість”», яке також перебуває в управлінні КУА «ІТТ-Менеджмент». На офіційному веб-сайті компанії надається доступна інформація у відповідності з положеннями законодавства. Що ж стосується АРІФРУ, то там також наведена регулярна інформація востаннє за 2010 р. Крім того, згідно з вимогою законодавця інформація, яка підлягає оприлюдненню, повинна надаватися у відкритому доступі для невизначеного кола осіб. Але для того щоб мати можливість переглянути визначену вище інформацію, на сайті встановлюють обов’язкову реєстрацію, з чого можна зробити висновок про фактично обмежений доступ до неї.

Якщо говорити про інші сайти, які також містять інформацію про КІФ та їх діяльність, це, наприклад, УАІБ, на нашу думку, форма, в якій надається інформація, більше схожа на рекламу, ніж на офіційну звітність, оскільки не дотримана форма документа, наведена законодавцем, а, як наслідок, компанії оприлюднюють і розповсюджують лише вигідну для себе інформацію. Приміром може слугувати «Корпоративний інвестиційний фонд не диверсифікованого виду закритого типу “ІТТ-Нерухомість”». За 2013 р. на даному сайті наведено п’ять позицій: дохідність з початку року, вартість цінного папера, вартість чистих активів фонду та кількість розміщених цінних паперів. Поза увагою залишились активи, зобов’язання фонду, кількість акцій або інвестиційних сертифікатів, що перебувають в обігу (серед фізич-

них осіб-нерезидентів, резидентів; юридичних осіб-нерезидентів, резидентів), кількість учасників фонду. Також, у той час як закон передбачає наведення розрахунків на початок та на кінець звітного періоду, на сайті надано лише окремо три місяці – березень, червень, вересень.

Як передбачено ст. 76 Закону України «Про інститути спільного інвестування», на веб-сайті компанії з управління активами розміщується інформація, що підлягає оприлюдненню відповідно до законодавства, а також вимог внутрішніх документів компанії з управління активами, проспекту емісії цінних паперів інституту спільного інвестування, регламенту. Компанія з управління активами, яка здійснює управління активами корпоративного фонду, зобов'язана забезпечити розкриття на власному веб-сайті інформації, передбаченої ч. 2 цієї статті, а також змісту таких документів:

- 1) статут корпоративного фонду, зміни до статуту корпоративного фонду (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);
- 2) свідоцтво про державну реєстрацію корпоративного фонду;
- 3) регламент, зміни до регламенту (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);
- 4) свідоцтво про внесення корпоративного фонду до Реєстру;
- 5) висновки аудитора (аудиторської фірми) корпоративного фонду (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);
- 6) розрахунок вартості чистих активів корпоративного фонду (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);
- 7) проспект емісії цінних паперів, зміни до проспекту емісії цінних паперів (у разі публічного розміщення цінних паперів корпоративного фонду);
- 8) свідоцтво про державну реєстрацію випуску цінних паперів корпоративного фонду;
- 9) перелік осіб, які обслуговують корпоративний фонд;
- 10) свідоцтво про внесення корпоративного фонду до Державного реєстру фінансових установ.

У розд. V Положення наведено порядок та обсяг розміщення інформації про результати діяльності та розрахунок вартості чистих активів інститутів спільного інвестування та річної фінансової звітності Компанії/Особи, відповідно до якого оприлюднення інформації здійснюється шляхом:

– розміщення щорічної інформації про результати діяльності та розрахунок вартості чистих активів ІСІ у загальнодоступній інформаційній базі даних Комісії про ринок цінних паперів та на власному веб-сайті Компанії (у разі публічного розміщення цінних паперів ІСІ);

– розміщення річної фінансової звітності Компанії/Особи (крім банків) на власному веб-сайті Компанії/Особи.

На практиці ж спостерігається хаотичне розміщення всієї сукупності інформації в різних формах як на офіційних веб-сайтах компаній, так і на інших спеціалізованих сайтах, які розміщують відповідну інформацію. Що ж стосується сайту АРІФРУ, складається враження, що учасники фондового ринку взагалі ігнорують даний сайт і положення в законодавстві про обов'язковість розміщення на ньому інформації.

Така поведінка АТ може бути свідченням, по-перше, небажання доводити інформацію про свою діяльність до відома акціонерів, державних органів та інших учасників ринку цінних паперів, але оскільки в законі закріплено даний обов'язок, товариства виконують імперативний припис, проте здебільшого формально; по-друге, недосконалі системи контрольних органів, які допускають існування такої поведінки, а також проблеми на законодавчому рівні, тобто встановлення надто м'якого виду відповідальності за дане правопорушення. Усе це робить фактично майже неконтрольованою цю сферу регулювання. І в питаннях захисту та реалізації такого суб'єктивного корпоративного права, як право на інформацію, залишається сподіватися на добropорядність та законослухняність самих суб'єктів надання інформації.

Як один із можливих варіантів вирішення проблеми ми вбачаємо необхідність звернутися до Принципів корпоративного управління організації економічного співробітництва і розвитку (далі – Принципи ОЕСР). У названих Принципах існує перелік мінімальної інформації, що повинна в будь-якому випадку розкриватися. У країнах – членах ОЕСР такою інформацією є дані про: результати фінансової звітності й операційної діяльності; завдання або напрями діяльності АТ; загальну структуру права власності на акції та розподіл права голосу; членів наглядової ради і виконавчого органу, а також розмір винагороди, що кожен з них одержує; значущі фактори ризику, які можна спрогнозувати; важливі питання, пов'язані з менеджерами й іншими учасниками корпоративних відносин; структуру і політику управління АТ. У ч. 4 зазначено, що система корпоративного управління має забезпечувати своєчасне й точне розкриття інформації з усіх найважливіших питань, що стосуються акціонерного товариства, включаючи його фінансовий стан, продуктивність, власність та управління.

Висновки. Суворий режим розкриття інформації є головною опорою ринкового моніторингу компаній і має ключове значення для реалізації акціонерами свого права голосу. Розкриття інформації може бути надзвичайно дієвим засобом захисту акціонерів та впливу на поведінку компаній. Акціонери та потенційні інвестори потребують доступу до регулярної, достовірної, зіставної та досить детальної інформації, щоб вони могли оцінити якість управління справами компанії з боку Правління, а також прийняти поінформовані рішення щодо питань оцінки, власності та голосування за акціями. При цьому важливо акцентувати в законодавстві на тому, що такі поняття, як «достовірність», «детальність», мають сприйматися як принципи, є оціночними і хоча конкретного законодавчого визначення не мають, така невизначеність не може трактуватися на користь АТ або КУА, оскільки в такому разі права акціонерів завжди будуть порушуватися.

ЛІТЕРАТУРА

1. «Основні принципи ефективного банківського нагляду» Базельського комітету [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bis.org/publ/bcbs176.pdf>.
2. Жорнокуй О. М. Цивилистическая основа реализации субъективного корпоративного права : монография / Ю. М. Жорнокуй. – Харьков : Золота миля, 2012. – С. 130–135.
3. Кологойда О. В. Адміністративно-господарські санкції за недоговірні правопорушення / О. В. Кологойда // Адм. право і процес. – 2014. – № 3 (9). – С. 78.

4. Сахнацький А. Правове регулювання надання інформації акціонеру. Український та іноземний досвід / А. Сахнацький // Юрид. журн. – 2014. – № 2–3 (140–141). – С. 149.
5. Кравченко С. Право на інформацію / С. Кравченко // Право України. – 2010. – № 5. – С. 112.
6. Про затвердження положення про порядок складання та розкриття інформації компаніями з управління активами та особами, що здійснюють управління активами недержавних пенсійних фондів, та подання відповідних документів до НКЦПФР [Електронний ресурс] : Рішення від 02.10.2012 № 1343 Нац. коміс. з цін. паперів та фонд. ринку. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1764-12>.

REFERENCES

1. «*Osnovni pryntsypy efektyvnoho bankivskoho nahliadu*» Bazelskoho komitetu («Basic Principles for Effective Banking Supervision «Basel Committee» [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://www.bis.org/publ/bcbs176.pdf>.
2. Zhornokuy O. M. *Tsivilisticheskaya osnova realizatsii sub'ektivnogo korporativnogo prava: monografiya* (Civilised subjective basis for the implementation of corporate law: a monograph), Yu. M. Zhornokuy H., Zolota milya, 2012, pp. 130–135.
3. Kolohoida O. V. *Administrativno-hospodarski sanktsii za ne dohovirni pravoporushennia* (Administrative economic sanctions for non-contractual violation), O. V. Kolohoida, *Administrativne pravo i protses*, No. 3(9), 2014, p. 78.
4. Sakhnatskiy A. *Pravove rehuliuвання nadання informatsii aktsioneru. Ukrainyskiy ta inozemnyi dosvid* (Legal regulation of information to shareholder. Ukrainian and foreign experience), A. Sakhnatskiy, *Yurydychnyi zhurnal*, No. 2–3 (140–141), 2014, p. 149.
5. Kravchenko S. *Pravo na informatsiiu* (The right to information), S. Kravchenko, *Pravo Ukrainy*, No. 5, 2010, p. 112.
6. *Pro zatverdzhennia polozhennia pro poriadok skladannia ta rozkryttia informatsii kompaniiamy z upravlinnia aktyvamy ta osobamy, shcho zdiisniuiut upravlinnia aktyvamy nederzhavnykh pensiynykh fondiv, ta podannia vidpovidnykh dokumentiv do NKTsPFR* (On Approval of the Procedure preparation and disclosure of information asset management companies and entities that manage assets of private pension funds and submission of proper documents to SSMNC) [Elektronnyi resurs], Rishennia vid 02.10.2012 No. 1343 Natsionalna komisiia z tsinnykh paperiv ta fondovoho rynku, Rezhym dostupu: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1764-12>.

Ю. В. СИДОРЕНКО

ПРАВА АКЦИОНЕРОВ ОТНОСИТЕЛЬНО ПОЛУЧЕНИЯ ИНФОРМАЦИИ В КОРПОРАТИВНЫХ ИНВЕСТИЦИОННЫХ ФОНДАХ

В статье исследуются правовые вопросы участия акционеров в управлении корпоративными инвестиционными фондами через призму раскрытия акционерными обществами, компаниями по управлению активами информации об их деятельности.

Ключевые слова: корпоративный инвестиционный фонд, компания по управлению активами, акционерное общество, корпоративное управление, акционер, права акционеров, право на информацию.

Y. V. SYDORENKO

SHAREHOLDERS' RIGHTS FOR OBTAINING INFORMATION IN CORPORATE INVESTMENT FUNDS

Problem setting. *One of the urgent issues in the investment market and corporate relations is the issue of shareholders' participation in the management of corporate investment funds that is*

realized by the legislator and fixed in Ukrainian legislation, but there are certain disadvantages concerning practical implementation of specific provisions.

Analysis of recent researches and publications. *Questions regarding the scope and implementation of the components of company law have been studied by many scientists: A. A. Vasilieva, A. A. Dolynska, I. V. Zhylynkova, U. M. Zhornokuy, A. R. Kibenko, I. V. Spasibo-Fateeva, I. B. Sarakun and others. Also some scientists paid great attention to the field of legal regulation of economic activity on the general investment. Among them are: A. V. Harahonych, U. M. Bysaha, O. U. Campa, D. M. Belov. In addition, some researchers conducted a comparative legal regulation of the securities market and investment funds in the European Union and in Ukraine. Amongst them are: U. V. Bezruchko, A. M. Vinnyk, M. O. Hlotov, A. V. Kolohoyda.*

Target of research. *The purpose of study is an analysis of information relations in corporate investment funds, in which the most acute problem called due to the specific exclusion of shareholders from the management, in which the entitlement to information has priority among other powers in the subjective corporate law.*

The legislation, as confirmed in scientific sources, entrenched the need for creation and control of the system of providing the information by corporate investment funds; primarily to allow the access for stakeholders, including shareholders, to complete, accurate information on industrial and economic activities of the asset management companies; and to create the opportunities for mediated regulation of companies through a transparent reporting system, which should serve as another reason for the orderliness of asset management companies and, consequently, for decreasing the number of law violations in this field. However, in practice, there is a chaotic placement of the whole information of various forms for the official companies websites and the other specialized sites that host the appropriate information.

Conclusions of research. *Strict disclosure regime is the mainstay of market monitoring of companies and is central to the realization of shareholders' voting rights. Disclosure can be extremely effective in protecting shareholders and influence the behavior of companies. Shareholders and potential investors require access to regular, reliable, comparable and sufficiently detailed information to enable them to assess the quality of management of the affairs of the Board, and also to take informed decisions on issues of valuation, ownership and voting for the shares. It's important to pay attention to the fact that the legislator uses concepts such as authenticity and detail. These concepts are considered to be fundamental principles but it should be noted that they are estimates, in other words that they do not have a specific legal meaning. Such uncertainty can not be interpreted in favor of the company or asset management companies as in this case, shareholders' rights will always be been violated.*

Key words: *corporate investment fund, asset management companies, corporate enterprise, corporate management, shareholder, shareholder's rights, the right for information.*

Науковий керівник: к. ю. н., доцент Глібко Сергій Васильович, в. о. заступника директора з наукової роботи НДІ правового забезпечення інноваційного розвитку НАПрН України.

Сидоренко Ю. В. Права акціонерів щодо одержання інформації в корпоративних інвестиційних фондах [Електронний ресурс] / Ю. В. Сидоренко // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2014. – № 2 (3). – Режим доступу: <http://apir.org.ua/wp-content/uploads/2014/12/Sydorenko.pdf>.